

Podnikání bez automobilu je v současné době nepředstavitelné.

Automobil můžeme používat beze zbytku nebo z největší části pro podnikatelské účely a pak se zpravidla stane součástí obchodního majetku. Znamená to, že pořizovací hodnotu automobilu majetkově zachytíme v účetnictví nebo v daňové evidenci, po dobu pěti let postupně uplatňujeme odpisy z jeho vstupní pořizovací ceny a provozní náklady zachycujeme ve skutečné výši proúčtováním příslušných pokladních dokladů či faktur za opravy, údržbu, pojištění a spotřebu pohonných hmot.

Kromě vlastního vozidla vloženého do obchodního majetku můžeme v podnikání používat automobil pořizovaný formou leasingu, dále automobil pronajatý a konečně automobil vypůjčený. Ve všech těchto případech však musíme dát pozor na různé způsoby uplatňování výdajů. Při vypůjčení automobilu podle § 659 – 662 občanského zákoníku (nesmíme zaměnit s pronájmem automobilu) poskytuje půjčitel vozidlo vypůjčiteli na dohodnutou dobu k bezplatnému využívání a výpůjčka je tedy bezplatným dočasným převodem práva užívání věci.

Zákon o daních z příjmů umožňuje při využívání vypůjčeného automobilu daňově uplatnit pouze tyto výdaje:

- náhradu výdajů za spotřebované pohonné hmoty, jejíž výši zjistíme výpočtem a nesmíme jí tedy doložit účtenkami za nakoupené pohonné hmoty (!) ,

- výdaje za běžnou údržbu vozidla a výdaje na drobné opravy vozidla.

Při výpůjčce automobilu se často chybuje v tom, že vypůjčitel si kromě vypočtené náhrady za spotřebu pohonných hmot

uplatňuje za kilometry ujeté s vypůjčeným autem i tzv. amortizační náhradu (od 1. 1. 2009 činí 3,90 za 1 km), na kterou při výpůjčce auta nárok nemá, protože nedochází k opotřebení jeho majetku.

Další daňová past při výpůjčce auta pro podnikání spočívá v tom, že

majitel vypůjčeného auta se stává poplatníkem silniční daně.

Musí se k ní zaregistrovat, v daňovém přiznání stanovit její výši a nejpozději do 31. ledna zaplatit.

Vladimír Opatrný

daňový poradce